

Florio den 8 April

Egen älskade min Mary!

Tack för dina bref af den 5 och 25 Mars. Det första hade liggat i Odessa, och ville ej komma derifrån, ehuru vi både telegraferade och skref efter bref och tidningar. Under senaste veckor borde du hafva fått flere bref af mig, men min egen älskling, var du nu riktigt snäll och skrif två gånger i veckan. Jag vet att du ej alltid är upplagd att skrifva, men nu just skulle jag behöfva dina bref bättre än under hela den föregående tiden. Tidigare har det varit lif i spelet, man har vetat hvart man sträfvade, men nu är det rakt på tok. Här ligga vi redan i sju veckors tid, framför demarkationslinien bygga Turkarne redutter midt för vår näsa, några verst ifrån oss ligga de Engelska skeppen, och våra officerare göra på befallning visit, ja om man försöker få situationen klar för sig, så blir det omöjligt att ej till slut bli helt konfys. Vi hafva derföre kommit öfverens, att ej vidare bry våra stackars hufvud, utan med godt mod vänta tills det befalls slå till, och då göra det af själ och hjerta. Men för att modet ej skall sjunka, behöfs det underrättelser hemifrån och det så ofta som möjligt. Du ser således, att om du ej skrifer ofta, så blir din man modlös och den skammen vill du väl ej att skall drabba din man. Man har talat och skrifvit så mycket om faror och försakelser som vi utstått, den svåraste tiden af hela campagnen är likväl denna, derom äro vi alla öfverens. Men nu vill jag ej beklaga mig längre, du min älskade är ju frisk, de små äfvenså, hvad kan jag begära mera. Jag sjelf är så frisk att det är riktigt förargligt, jag har ej den ringaste rättighet att se ynkelig ut.

Här går allt sin vanliga gång. Sjukligheten hvarcken till- eller aftager, Willus har tyfus, men är redan på bättringen, det kan du skriva till Fanny, likväl utan att berättat det han slipper hem så snart hans krafter det medgifva. Sundman är allt ännu krasslig, har till sist blifvit kurerad för mask, egendomligt nog att så många af oss varit plågade deraf, förmodligen har dieten varit orsak dertill. Numera bor jag i tält, och är mycket nöjd, bord och stol kan jag likväl ej få, så jag i stället har två packlådor, men när jag skrifer får jag taga mitt bord i famnen. Nu är det slut med resorna till Constantinopel, de Ryska Officerarne hafva som vanligt ställt till skandaler, supit sig fulla etc.- Jag var rädd att så skulle gå, hvarföre jag var hela tre dagar i staden medens, och dervid besåg allt hvad jag ville.

I går kom vår gemene Erigadchef Ellis hem ifrån Pburg, kejsaren hade vid afskedet sagt honom, att han längtar efter att åter få se oss, men att han ej vet när det kan ske, så snart det blir möjligt, sker det ofördröjligen. Ifrån Tronföljaren skall han äfven hafva speciella helsningar till oss, dem han i morgon skall framföra. Nu säger jag dig godnatt, i morgon skall jag fortsätta. Mätte den tiden snart komma, då jag alltið har min egen snälla hustru hos mig, tillsvidare får jag endast drömma derom.

den 8 April, forts.

d. 9

God morgon egen min vän. Sedan 1/2 8 har jag varit på exercise, du må tro det ej är så roligt, när man har 45 man bönder ifrån reservkompaniet. Hör du, du är ju riktigt obeskedlig, som i alla dina bref betviflar att jag längtar efter dig. Har det ej synt i mina bref, jag har ej velat tala mycket derom, ty jag trodde att min lilla hustru då skulle få ännu ledsammare. Men efter du nödvändigt vill höra det, så vet då att jag har alldeles förfärligt ledsamt efter dig, och när jag får bref, känns det alldeles som i förra tider, när vi ännu var förlofvade. Är det ej litet tokigt, när man är gift i sju år, och har fyra små barn. Apropos om barnen, så var jag en dylik kruka när jag var liten, men jag trodde att min modiga hustru ej kunde föda till verlden en rödd pojke. Som du ser får barnen god tid att åter äta upp sig, och blifva runda och rödbrusiga, men du må akta dig att'sjelf förlora ditt goda hull jag kan ej föreställa mig dig med isterhaka och runda kinder, men skulle rysligt gerna vilja se huru det tager sig ut.

Jag tror ej du behöfver vara ängslig för ett nytt krig, jag kan åtminstone ej tro derpå, vi få endast ligga här kanske ännu en månad, det är allt. Sjuk tror jag ej att jag blir, jag har aldrig varit emottaglig för smittosamma sjukdomar, och då man ej är rädd för dem, är redan mycket vunnet. Dessutom för jag ett ordentligt lif och har tillräckligt rörelse, samt är försiktig. Var du derföre alldeles lugn, nog träffas vi väl i Maj och då blir det en fröjd, som ej förminskas af herrligt väder.- Du skrifver att du ej riktigt förstår sätta värde på de många grannlåtar jag fått, med mig är det på samma sätt, jag har sett dem delas ut här så mycket, att det blifvit nästan löjligt, men det blir oss emellan. Din önskan att jag skulle komma tillbaks, sådan jag varit under kriget, vet jag ej om jag kan uppfylla, men jag är förevidad. En fotograf ifrån Constantinopel var nyligen här ute och tog en grupp af officerarne och en mängd soldater, han påstod att den lyckades mycket väl.

Dr. Wahlberg har haft en inflammation i lungsäcken, men är till all lycka bättre, annars hade vi fått lof telegrafera efter ny läkare, ty gamla Wibbe lossar väl ej mera ifrån Hfors. Willus är idag helt rask, fortgår det på samma sätt, kan han resa efter några dagar. Enligt underrättelser ifrån Odessa skall Knorring och Alfthan derstädes insjuknat i tyfus, men nu för tiden får alla sjukdomar detta namn.

Se så, nu är det tid att sluta, brefven skola till Stefano. Få se om jag i dag får bref, jag nästan tror det, ty ditt senaste brev var skrifvet den 25 Mars. Adieu, egen älskling, otaliga kyssar för din egen räkning, för barnen hvad som blir öfver, och hjertliga helsningar till far och mor. Gråla på Anna att hon ej skrifvit till mig, hon borde ju veta att jag håller af henne. Kyss mamma ifrån mig och säg att jag åter längtar att någon gång få se hennes tyska kråkfötter. Kommendören ber så mycket helsa till dig. Vi tala ofta om våra kära hustrur när vi spatsera i skyningen framför våra tält, du kommer att tycka om honom, ty han är god som guld, rättfram och utan några bitankar. Kär öfver öronen i sin hustru och sina två pojkar, och begär ej något annat än att snart få se dem. Adieu älskling tusen kyssar från din egen Eugène